www.tamilarangam.net

வவுனியாவில் உடைக்கப்பட்ட இந்தியச் சிறை!

வவுனியாவில் இந்தியப் படையினரின் சிறை முகாம் ஒன்று 1.05.1989 அன்று உடைக்கப்பட்டது.

உலகத் தொழிலாளர் தினமான மே 1ல் நடைபெற்ற சிறை உடைப்பு என்பதால் மேதின சிறை உடைப்பு என்றும் அழைக்கலாம்.

வவுனியா நகரின் மையத்தில் விசாலமான நிலப்பரப்பில் வன்னிப் பகுதியின் பிரதான இராணுவ முகாமை இந்தியப் படையினர் அமைத்திருந்தனர்.

அந்த பிரதான முகாமின் ஒரு பக்கத்தில் புகையிரத நிலையப் பக்கமாக முக்கோண வடிவத்தில் மூன்று கட்டடங்களில் கைதிகள் தடுத்து வைக்கப்பட்டிருந்தனர்.

இங்கிருந்த கைதிகளை நான்கு வகையாகப் பிரிக்கலாம்.

(1) புலிகள் இயக்க உறுப்பினர்கள்.

(2) புலிகளின் ஆதரவாளர்கள்.

(3) சந்தேகத்தின் பெயரில் கைதான சாதாரண மக்கள்.

(4) புளொட் இயக்கத்தினர்.

புலிகள் இயக்க உறுப்பினர்களில் அண்ணளும், பெண்களும் இருந்தனர். இவர்களில் பலர் தமிழ்நாட்டு சிறையில் இருந்து கொண்டுவரப்பட்டு தடுத்து வைக்கப்பட்டிருந்தனர்.

புலிகள் இயக்க உறுப்பினர்கள் மொத்தம் 37 பேர் இருந்தனர். அதில் நான்குபேர் பெண்கள்.

ஈ.பி.ஆர்.எல்.எஃப். இயக்கத்தினரின் புகார்கள் காரணமாக கைது செய்யப்பட்ட புளொட் இயக்க உறுப்பினர்கள் 28பேர் இருந்தனர்.

ஈ.பி.ஆர்.எல்.எஃப். இயக்க உறுப்பினர்களை தாக்கியதாகவும், படுகொலை செய்ததாகவும் அவர்கள் கைது செய்யப்பட்டிருந்தனர்.

எனினும் புலிகள் இயக்கத்தினரை விட புளொட் உறுப்பினர்களுக்கு சில சலுகைகள் வழங்கப்பட்டிருந்தன.

இதனால் சிறைக்குள் இருந்த புளொட் உறுப்பினர்களை 'வீருநீர்கள்' என்றே சிறைக்குள் இருந்த புலிகள் அழைத்தனர்.

புலிகள், புளொட் உறுப்பினர்கள் மற்றும் பொதுமக்கள் உட்பட 89பேர் சிறையில் வைக்கப்பட்டிருந்தனர்.

தினமும் காலை, மாலை, மதியம் என மூன்று தடவைகள் கைதிகள் வரிசையாக நிற்கவைக்கப்பட்டு எண்ணிக்கை சரிபார்க்கப்படும்.

மாலை ஆறு மணியுடன் விடுதிகள் அனைத்தும் மூடப்படும். இரவில் வெளிச்சம் இருக்காது.

தினமும் காலை 9 மணி முதல் மதியம் 12 மணிவரையும் கைதிகளுக்கு வேலை கொடுக்கப்படும்.

குப்பை கூழங்களை அகற்றுதல், செடி கொடிகளை வெட்டுதல், இராணுவத்துக்கு பதுங்கு குழிகளை வெட்டிக் கொடுத்தல், வீறகு கொத்துதல், சமையல் பாத்திரங்களைக் கழுவிக்கொடுத்தல் என்பவை இந்த வேலைகளுள் அடங்கும்.

வாரத்தில் ஒருநாள் சனிக்கிழமை களில் கைதிகளைப் பார்வையிட உறவினர்கள் அனுமதிக்கப்படுவர்.

உறவினர்கள் கொண்டுசெல்லும் முதலில் குறிப்பிட்ட சிலர் மட்டுமே சிறை உடைப்புத் திட்டத்தை வகுத்தனர். இரகசிய நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடும் போது, ஒரே இயக்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் அனைவருக்கும் இரகசியங்கள் எல்லாம் தெரிவிக்கப்படுவதில்லை.

சிறை உடைப்பு திட்டமும் அவ்வாறு தான் தீட்டப்பட்டது. முதலில் நோட்டம் பார்ப்பது. பின்னர் திட்டத்தை வரைவது. அதன்பின்னர்தான் ஏனைய சக உறுப்பினர்களுக்கு தெரிவிப்பது என்ற முடிவானது.

அந்தச் சிறை எப்படி காவல் காக்கப்படுகிறது? காவலர்களின் துப்பாக்கிகள் எத்தகையவை? அவர்களின் உடற்பலம் எப்படியானது? அங்கு பாதுகாப்பில் உள்ள ஒட்டைகள் என்ன? போன்ற தகவல்களை ஆராயத் தொடங்கினர்.

சிறைக்குள் இன்னொரு பகுதியில் புளொட் உறுப்பினர்கள் இருந்தனர். அவர்களுக்கு தமது திட்டம் சசிந்துவிடக்கூடாது என்பதில் புலிகள் கவனமாக இருந்தனர்.

ஆரம்பத்தில் புலிகளுக்கும், புளொட் உறுப்பினர்களுக்கும் இடையே சிறைக்குள் சிறு தகராறுகள் எழும்.

'காட்டிக் கொடுப்பாளர்கள்', 'தரோகிகள்' என்று புலிகள் சொல்வர். உடனே புளொட் உறுப்பினர்களுக்கு கோபம் வந்து விடும். வாய்த்தர்க்கம் நடக்கும்.

சிறை உடைப்புக்கான திட்டம் தீட்டத் தொடங்கியதும் புளொட் உறுப்பினர்களுடன் வாய்த்தர்க்கப்படுவதை குறைத்துக் கொள்ளத் தொடங்கினார்கள் புலிகள்.

தொடர்ந்து பிரச்சினைப்பட்டால், தாங்கள் என்ன செய்கிறோம் என்றும் கூர்ந்து பார்த்துக்கொண்டு திரிவார்கள் என்பதால் தான் புலிகள் அப்படிச் செய்தனர்.

மாற்றங்கள்

ஒரு தாக்குதலுக்கு திட்டமிட்டுக் கொண்டிருக்கும்போது சில எதிர்பாராத மாற்றங்கள் ஏற்படுவது வழக்கம்.

அப்படியான மாற்றங்களில் தாக்குதல் திட்டத்துக்கு உதவிகரமாக அமைபவையும் உள்ளன. அத்தகைய மாற்றங்கள் பழத்தை நழுவி பாலில் விழச் செய்பவை.

அப்படியொரு மாற்றம்தான் வவுனியா சிறையிலும் ஏற்பட்டது.

முதலில் மெற்றால் ரெஜிமெண்டைச் சேர்ந்தவர்கள்தான் சிறைக்கு பாதுகாப்பாக இருந்தனர். அவர்களில் பெரும்பாலானோர் தென்னிந்தியர்கள். பலர் தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள்.

அவர்களுக்கு தமிழ் தெரியும் என்பதால் சிறைக்குள் உள்ள கைதிகளுடன் சகஜமாகப் பேசி இரகசியங்களை அறிந்துவிடுவர்.

யாராவது ஒரு கைதிக்கு புலிகளின் நடவடிக்கையில் சிறிது சந்தேகம் வந்தால்கூட படையினருடன் சகஜமாகப் பேசும்போது சொல்லிவிடக்கூடும்.

ஆனால் மெற்றால் ரெஜிமெண்டை அங்கிருந்து மாற்றிவிட்டு, 'பஞ்சாப் சீக்கிய ரெஜிமெண்ட், மகாராஷ்டிர ரெஜிமெண்ட், கூர்க்கா ரெஜிமெண்ட் என்று மாற்றி காவல் கடமையில் ஈடுபடுத்தினார்கள்.

வட்க்கு-கிழக்கில் இந்தியப் படையினருக்கு எதிராக புலிகள் ஏதாவது தாக்குதல் நடத்தினால், அது சிறிய தாக்குதலா? பெரும்தாக்குதலா என்பதை சிறையில் உள்ள புலிகள் அறிந்து கொள்வர்.

அது எப்படித் தெரியுமா? கைதிகளுக்கு கொடுக்கப்படும் தேநீர் நிறுத்தப்பட்டு, சிறை ஜன்னல்கள் மூடப்பட்டு, கைதிகளை வெளியே செல்லவிடாமல் அடைத்து வைத்திருந்தால் இந்தியப் படைக்கு கணிசமான இழப்பு என்று தெரிந்துவிடும்.

மலசலம் கழிக்கச் செல்லவும் அனுமதி மறுக்கப்பட்டு, உணவுக்குள் மண்போட்டு கொடுக்கப்பட்டால் படையினருக்கு பாரிய இழப்பு ஏற்பட்டுள்ளது என்று அர்த்தம்.

இவ்வாறான நாட்களில் சிறைச்சாலை அல்லோலகல்லோலப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும்.

மற்றுமொரு மாற்றம் சிறைக்காவலில் செய்யப்பட்டது. அதுவும் சிறை உடைப்புக்கு வாய்ப்பாக அமைந்தது.

இந்திய மத்திய ரிசேவ் பொலிஸ் படை சி.ஆர்.பி. என்று சுருக்கமாக அழைக்கப்படும்.

சிறை நிர்வாகத்தை சி.ஆர்.பி. பொறுப்பேற்றது. சிறைக்கு வெளியே காவல் செய்யும் பொறுப்பு மட்டும் இந்தியப் படையினருக்கு வழங்கப்பட்டது.

சி.ஆர்.பி. போருக்குச் செல்வதில்லை. அதனால் வெளியே இந்தியப் படையினர் தெரியவந்தால், அந்த இரும்புக்கம்பிகளாலேயே கைதிகளின் எலும்புகளை நொறுக்கி விடுவார்கள். அதனால் முதலில் ஒரே ஒரு இரும்புக் கம்பியை மட்டும் நைசாகக் கழற்றி வைத்திருந்தனர்.

இரும்புக்கம்பி கழற்றப்பட்டு இருந்ததை புளொட் உறுப்பினர் கண்டுவிட்டார். உடனே ஏனைய சக உறுப்பினர்களுக்கு தெரிவித்து பெரும் பதட்டத்தை ஏற்படுத்திவிட்டார்.

அவர்களது பதற்றத்துக்குக் காரணம் புலிகள் தப்பிச் செல்லும் திட்டம் தெரிந்ததால் அல்ல.

தங்களைத் தாக்கத்தான் புலிகள் இரும்புக்கம்பி, விறகுக் கட்டைகள், கோடாலி சகிதம் தமக்கு ஒதுக்கப்பட்ட காவலரண்களை நோக்கி புலிகள் செல்லும் போதுதான் அந்த எதிர்பாராத நிகழ்வு நடந்தது.

சிறை வாசலில் ஒரு இராணுவட்ரக் வந்து நின்றது. அதில் இருந்து பத்துக்கு மேற்பட்ட இராணுவத்தினர் குதித்தனர்.

புலிகளுக்கு பேரதிர்ச்சி. தங்கள் திட்டம் தெரிந்துதான் வந்து விட்டார்களோ என்று திகைத்துப் போயினர்.

மோதல்

கோடாலியைக் கொண்டுபோய் சமையல் அறையில் வைக்கவும் முடியவில்லை. இரும்புக் கம்பி விறகுக்கட்டைகளை வீசுவதா என்றும் புரியவில்லை. ஒரு முடிவுக்குவர முடியாமல் விழித்துக்கொண்டிருக்க, அந்த ட்ரக் வண்டி அடுத்த நிமிடமே புறப்பட்டுச் சென்றுவிட்டது.

இறங்கிய இராணுவத்தினரும் மறுபடி ஏறிச் சென்றுவிட்டனர். ட்ரக் சென்று விட்டது, தம்மை கவனிக்கவும் இல்லை என்றதும் எல்லோரும் நிம்மதியாய் மூச்சு விட்டனர்.

அதேசமயம் இன்னொரு ஜீப் வண்டி சீறிக்கொண்டுவந்து சிறைவாசலில் நின்றது.

"அந்தக் கணத்தில் எமக்கு உலகமே வெறுத்தது" என்று நினைவு கூர்ந்திருந்தார் ஒரு புலி.

வந்த ஜீப் தனது அலுவலை முடித்துக் கொண்டு வந்த வேகத்திலேயே திரும்பிச் சென்றது.

சரியாக 5.45 மணி.

தாக்குங்கள் என்று சைகை காட்டிக் கொண்டு காவலரண்களை நோக்கி முன்னேறினார்கள்.

காவலரண் 1ல் நின்ற காவலாளிக்கு கோடாலியால் ஒரே கொத்து. அவன் கையில் இருந்த எஸ்.எல்.ஆர் கைப்பற்றப்பட்டது.

காவலரண் 6ல் நின்ற காவலாளியும் அதேநேரம் தாக்கப்பட்டு அவனிடமிருந்த எஸ்.எல்.ஆர் துப்பாக்கி பறிக்கப்பட்டது.

காவலரண் 4ல் தான் இயந்திரத் துப்பாக்கி இருந்தது. தப்பிச் செல்பவர்களுக்கு ஆபத்தானது அதுதான்.

அந்த இயந்திரத் துப்பாக்கி சடசடக்கத் தொடங்கிவிட்டால் பலரது உயிரைக் குடித்துவிடும்.

விறகுக் கட்டையுடனும், இரும்புக் கம்பியுடனும் தன்னை நோக்கி புலிகள் ஓடிவருவதை இயந்திரத் துப்பாக்கியுடன் நின்ற காவலன் கண்டுவிட்டான்.

தன்னை நோக்கி ஓடிவருபவர்களைத் தாக்குவதற்கு பதிலாக, இயந்திரத் துப்பாக்கியுடன் காவலரணில் நின்ற சிப்பாய் தன் தலையில் அடித்துக் கொண்டு கத்தத் தொடங்கினான்.

ஏன் சுடாமல் கத்துகிறான் என்று புலிகளுக்கு புரியவில்லை.

ஓடிச்சென்ற ஒரு புலி அவன்மீது பாய்ந்து அவனை தரையோடு தரையாக அமுக்கிப்பிடிக்க, இன்னொரு புலி அவனது வில வளும்பு முறியும்வரை இரும்புக் கம்பியால் அடித்தார்.

பின்னர் இயந்திரத் துப்பாக்கியை பிடித்து இழுத்தபோதுதான் சிப்பாய் கத்திய காரணம் விளங்கியது.

இயந்திரத் துப்பாக்கியின் அடிப்பாகம் மண் மூட்டையில் கிடக்க, குழல் பகுதி ஒரு சனல் கமிற்றினால் கட்டி காவலரணின் மேல் இருந்த ஒரு கட்டையுடன் இணைக்கப்பட்டிருந்தது. அது சிறையின் வெளிப்புறத்தைப் பார்த்தபடி தொங்கிக் கொண்டிருந்தது.

உடனடியாக அதைத் திருப்பி உள்புறமிருந்து ஓடி வருபவர்களை நோக்கிச் சுட முடியவில்லை. அதனால்தான் சிப்பாய் கத்தினான்.

இதே சமயம் சிறைக்குள் உள்ள சி.ஆர்.பி.யினரும் தாக்கப்பட்டனர்.

கடைசிக்கட்டம்

பெண்களை விடுவிக்க காவலரண் 1ஐத் தாக்க சில புலிகள் ஓடிச் சென்றனர். பெண்கள் சிறைக்கு அண்மையில்தான் இந்தியப் படை பிரிகேடியரின் வீடு இருந்தது.

அங்கு காவல் நின்ற இராணுவத்தினர் காவலரண் 1ஐ நோக்கி சென்ற புலிகளைக் கண்டுவிட்டு சுடத் தொடங்கினார்கள். காவலரண் 1ல் இருந்த சிப்பாயின் துப்பாக்கியும் வாயைத் திறந்தது.

கனேசலிங்கம் என்பவர் சூடுபட்டு விழுந்தார். காவலரண் 1ஐ நோக்கி முன்னேற முடியாத புலிகள் பின்னடைந்தனர்.

காவலரண் 1ஐ தாக்கும் முயற்சியில் சூடுபட்டால் யாரும் தப்பவும் முடியாது. உயிருடன் மீளவும் இயலாது என்பதால் முன்னரே தீர்மானிக்கப்பட்ட பாதையில் தப்பிச் செல்லத் தொடங்கினார்கள்.

அப்போது இந்தியப் படையினருக்கும் புலிகளுக்கும் இடையே ஏற்பட்ட மோதலில் பெனா, சீறி, செல்வந்தன் ஆகியோர் பலியாகினர்.

எஸ்.எல்.ஆர் துப்பாக்கிகளால்சுட்படியே ஏனைய புலிகள் தப்பிச் சென்றனர்.

சிறையில் இருந்து மொத்தம் 42 பேர் தப்பிச் சென்றனர். பெண் புலிகள் தப்பிச் செல்ல முடியவில்லை.

சிறைக்கு அரை மைல் தூரத்தில் உள்ள பண்டாரிக்குளம் என்ற இடத்தில் புலிகளின் வாகனம் ஒன்று வந்து காத்திருந்தது.

தப்பிச் சென்ற புலிகள் அதில் ஏறிக்கொண்டனர்.

இந்தியப் படையினரின் காலத்தில் நடைபெற்ற பாரிய சிறை உடைப்பு இதுவாகும். (தொடர்ந்து வரும்)

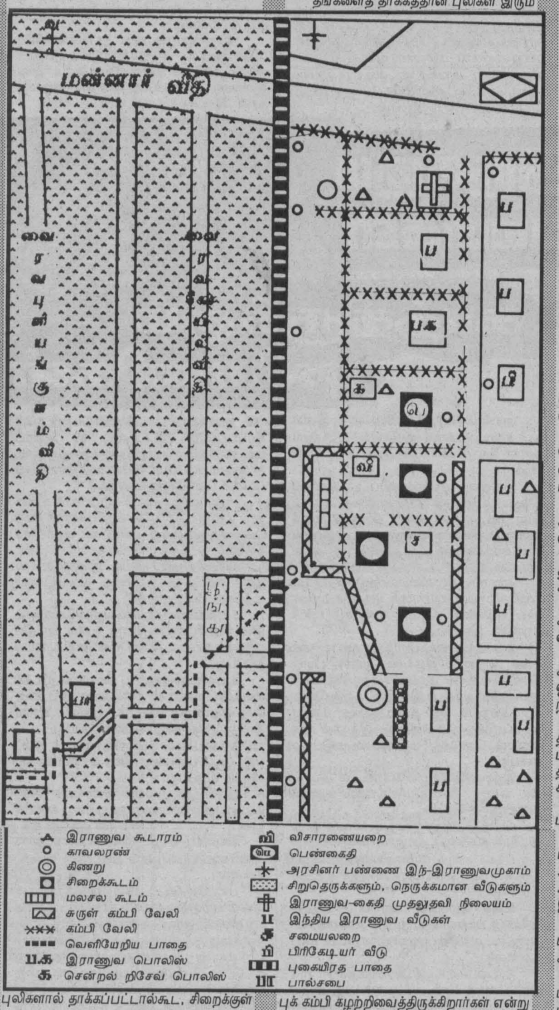

அல்பிரட் துரையப்பா முதல் காமினி வரை

பொருட்கள் கடும் சோதனைக்கு உட்படும். பின்னர் உரையாட 5 நிமிடம் கொடுக்கப்படும். இந்திய இராணுவ புலனாய்வுத் துறை அதிகாரி ஒருவர் கூடவே இருந்து, என்ன கதைக்கிறார்கள் என்று காதைத் தீட்டிக்கொண்டு இருப்பார்.

தப்பிச் செல்லத் திட்டம்

தமிழ்நாட்டு சிறையில் இருந்து கொண்டுவந்து வவுனியாச் சிறையில் அடைக்கப்பட்டிருந்த புலிகளுக்கு அந்தச் சிறை அமைந்திருந்த வெளிச் சூழல் முதலில் புரியவில்லை.

சிறை எங்கே இருக்கிறது, அங்கிருந்து புலிகளின் கட்டுப்பாட்டுப் பகுதி எங்கிருக்கிறது? புறக்காவல் நிலைகள் எவ்வாறு உள்ளன? என்பவை தெரியாமல் சிறை உடைப்புக்கு திட்டமிட முடியாது.

இந்தியப் படையினர் தம்மை அறியாமலேயே சிறையில் இருந்து புலிகளுக்கு உதவினார்கள்.

வவுனியாவில் கைது செய்யப்பட்ட புலிகளையும் அதே சிறையில் ஏனைய புலிகளுடன் ஒன்றாக பூட்டி வைத்தனர்.

புறச்சூழல்களை அறிந்து சிறை உடைப்புக்குத் திட்டமிட அது வசதியாகி விட்டது.

தப்பிச் செல்லவதற்கான பாதையை தெரிவு செய்ய வவுனியாவில் கைதான புலிகள்தான் வழிகாட்டினார்கள்.

சிறைக்குள் 37 புலிகள் இருந்தனர்.

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்